

คุณ คือ คน สำคัญ

กุลบุตรผู้ใคร่ประโยชน์ พึงศึกษาบุญนั้นแล อันสูงสุด
ต่อไปซึ่งมีสุขเป็นกำไร คือ พึงเจริญทาน ๑ ความประพฤติ
สงบ ๑ เมตตาจิต ๑ บัณฑิตครั้นเจริญธรรม ๓ ประการ
อันเป็นเหตุเกิดแห่งความสุขเหล่านี้แล้ว ย่อมเข้าถึงโลก
อันไม่มีความเบียดเบียน เป็นสุข

คุณ คือ คน สำคัญ

๔๓๔

ความปรารถนาของมวลมนุษยชาติ ตลอดระยะเวลาอันยาวนาน ล้วนปรารถนาให้โลกมีสันติสุขที่แท้จริง แต่ไม่มีใครรู้ว่า สันติสุขที่แท้จริงนั้น อยู่ที่ไหน จะเข้าถึงได้อย่างไร จนกระทั่งพระสัมมาสัมพุทธเจ้าทรงค้นพบว่า การจะให้สันติสุขที่แท้จริงเกิดขึ้นนั้น มนุษย์ทุกคนจะต้องปฏิบัติให้เข้าถึงสันติสุขภายใน คือเข้าถึงพระธรรมกาย ซึ่งเป็นแหล่งกำเนิดแห่งความสุขที่แท้จริง และเป็นสิ่งที่มีอยู่ในตัวของมนุษย์ทุกคนในโลก ไม่ว่าจะเป็นความแตกต่างกันโดยเชื้อชาติ ศาสนา หรือเผ่าพันธุ์ หากได้ลงมือปฏิบัติอย่างถูกวิธี จะสามารถเข้าถึงพระธรรมกาย ด้วยกันหมดทั้งสิ้น

พระสัมมาสัมพุทธเจ้าตรัสไว้ใน ปุณณสูตร ความว่า

“ปุณณเมว โส ลิกุเขยย	อายุตคฺคํ สุขุทฺธยํ
ทานญจ สมจฺริยญจ	เมตฺตจิตฺตญจ ภาวเย
เอเต ธมฺเม ภาวยิตฺวา	ตโย สุขสมุทฺทये
อพฺยาปชฺชํ สุขํ โลกํ	ปณฺทิตो อูปปชฺชติ

กุลบุตรผู้ใคร่ประโยชน์ พึงศึกษาบุญนั้นแล อันสูงสุดต่อไปซึ่งมีสุขเป็นกำไร คือ พึงเจริญทาน ๑ ความประพฤติสงบ ๑ เมตตาจิต ๑ บัณฑิตครั้งเจริญธรรม ๓ ประการ อันเป็นเหตุเกิดแห่งความสุขเหล่านี้แล้ว ย่อมเข้าถึงโลกอัน

คุณ คือ คน สำคัญ

๔๓๕

“ไม่มีความเบียดเบียน เป็นสุข”

ความตระหนี่เป็นมลทินของใจ แม้เราจะมีทรัพย์สมบัติมาก แต่หากไม่รู้จักนำออกด้วยการให้ทาน ทรัพย์นั้นก็ไม่เกิดประโยชน์อันใด บุญจากการให้ทานก็ไม่เกิดขึ้น เหมือนกับห้วงมหาสมุทรที่เต็มเปี่ยมไปด้วยน้ำ แต่ว่ามีรสเค็ม ใครๆ ก็ไม่สามารถดื่มกินได้ แม้สิ่งนั้นมีอยู่ แต่ก็เหมือนไม่มี เพราะไม่เป็นประโยชน์แก่ใครเลย

นักปราชญ์บัณฑิตผู้ปรารถนาบุญ จะเริ่มต้นชีวิตด้วยการให้ทาน เหมือนพระบรมโพธิสัตว์ เมื่อท่านตัดสินใจว่าจะสร้างบารมี เพื่อให้บรรลุปัจจุญัตตญาณอันประเสริฐช่วยเหลือสรรพสัตว์ให้พ้นจากห้วงทุกข์ บารมีแรกที่ท่านสร้างคือทานบารมีนี้แหละ เพราะทานบารมีเป็นบันไดก้าวแรก และก้าวสำคัญที่จะนำไปสู่ความเต็มเปี่ยมของชีวิต

การให้ทานเป็นสิ่งที่ขาดไม่ได้เหมือนลมหายใจ เราต้องหมั่นให้ทาน ให้คุ้นเคยกับการสละออก บริจาคจนเป็นปกติ เพื่อขจัดความตระหนี่ออกจากใจ และทุกครั้งที่ให้แล้ว เราจะมี ความปลื้มปิติ และบุญกุศลเป็นเครื่องตอบแทน ทรัพย์สมบัติที่เราสละออกไป จะกลายเป็นบุญบารมี ที่จะดึงดูดแต่สิ่งที่ดีๆ มาสู่ตัวเรา ทำให้เราสร้างบารมีได้สะดวกสบาย

คุณ คือ คน สำคัญ

๔๓๖

*สมัยหนึ่ง เมื่อพระกัสสปสัมมาสัมพุทธเจ้าดับขันธ-
ปรินิพพานไปแล้ว มหาชนได้พร้อมใจกันสร้างมหาเจดีย์ เพื่อ
ถวายเป็นพุทธบูชา พุทธศาสนิกชนต่างก็ชวนชวายเป็นบุญกุศล
คิดว่าทำอย่างไรมหาเจดีย์ถึงจะยิ่งใหญ่ สมกับที่เป็นเจดีย์ของ
บุคคลผู้เลิศที่สุด เพราะตระหนักถึงพระคุณอันไม่มีประมาณ
ของพระองค์ จึงตกลงกันว่า จะเอาทองคำแท่งบริสุทธิ์มาก่อ
เป็นพระเจดีย์ ทำเป็นอิฐทองคำ แต่ละก้อนมีราคาถึงหนึ่งแสน
และยังมีจิตรกรรม เกี่ยวกับประวัติการสร้างบารมีของพระ-
สัมมาสัมพุทธเจ้าอยู่ที่หน้ามุขด้านนอก มหาเจดีย์นี้ตั้งงาม
สูงปลั่งด้วยทองคำ เป็นเจดีย์ที่มีค่าหาประมาณมิได้

เมื่อพุทธศาสนิกชนช่วยกันสร้างเจดีย์จนสำเร็จแล้ว
เวลาจะบรรจุพระบรมสารีริกธาตุไว้ภายในมหาเจดีย์ ก็ตั้งกติกา
กันว่า ถ้าใครบริจาคทรัพย์มากที่สุด จะได้เป็นประธานใหญ่ใน
การบรรจุ และเป็นประธานฉลองพระเจดีย์ สมัยนั้น มีเศรษฐี
ชนบทท่านหนึ่ง เป็นผู้มีความเลื่อมใสในพระรัตนตรัย ประารถนา
จะได้บุญใหญ่ในการเป็นประธานครั้งนั้น จึงพิจารณาว่าจะขอ
บริจาคทรัพย์ ๑ โกฏิ เพื่อเป็นประธานใหญ่ พร้อมกับได้ถวายเป็น
ทรัพย์จำนวน ๑ โกฏิ บูชาพระเจดีย์ มหาชนต่างอนุโมทนา ใน

คุณ คือ คน สำ คัญ

๔๓๓

ความใญ่ของท่านเศรษฐี ฝ่ายเศรษฐีในเมืองก็อดรนทนอยู่ไม่ได้ อยากเป็นประธานใหญ่บ้าง จึงบอกว่า จะถวายทรัพย์ ๒ โกฏิ เพื่อขอเป็นประธานใหญ่เอง

เศรษฐีชนบทไม่ยอม เพราะรู้ว่านี่เป็นบุญใหญ่ ซึ่งตลอดชีวิตจะหาบุญใหญ่อย่างนี้ไม่ได้อีกแล้ว จึงเพิ่มทรัพย์ให้มากขึ้นเป็น ๓ โกฏิ เศรษฐีในเมืองก็ไม่ยอม เพิ่มเงินเข้าไปอีกเป็น ๔ โกฏิ ต่างฝ่ายต่างก็เพิ่มทรัพย์ขึ้นเรื่อยๆ จนสูงถึง ๘ โกฏิ เศรษฐีชนบทมีทรัพย์เพียง ๙ โกฏิ ส่วนเศรษฐีในเมืองมีถึง ๔๐ โกฏิ

เพราะฉะนั้น เศรษฐีชนบทจึงคิดหาวิธีเป็นประธานใหญ่ในการฉลองพระเจดีย์ ท่านตัดสินใจทุ่มเทชีวิตจิตใจถวายทรัพย์ทั้ง ๙ โกฏิที่มีอยู่ทั้งหมด พร้อมกับประกาศว่า ทั้งตนเอง และครอบครัว คือ ภรรยา ลูกชาย ลูกสาว รวม ๗ คน เขยและสะใภ้อีก ๗ คน รวมเป็น ๑๖ คน จะขอมอบกายถวายชีวิตยอมตนเป็นทาสพระเจดีย์ จะคอยปัดกวาด ทำความสะอาดดูแลหาเจดีย์ไปจนตลอดชีวิต

มหาชนได้ฟังแล้วต่างปลื้มปิติใจ พร้อมใจกันยกตำแหน่งประธานใหญ่ให้ท่านเศรษฐีชนบท เพราะเห็นความตั้งใจจริงในการทุ่มเททำบุญกุศลของท่าน ผู้นำมหาชนกล่าวว่า “ทรัพย์สมบัติเป็นของนอกกาย หากยังมีลมหายใจอยู่ ใครๆ ก็สามารถ

คุณ คือ คน สำคัญ

๔๓๘

หาใหม่ได้ แต่เศรษฐกิจชนบทพร้อมทั้งลูกและภริยา มอบตัวรับใช้
พระเจดีย์ไปตลอดชาติเช่นนี้ เป็นความมหัศจรรย์ที่หาได้ยากยิ่ง
ในโลก บุคคลผู้มีบุญมีปัญญาเช่นนี้ จึงเป็นผู้ที่สมควรอย่างยิ่งที่
จะมาเป็นประธานใหญ่ในงานฉลองพระเจดีย์”

เมื่องานฉลองพระเจดีย์ และการบรรจุพระบรมสารีริกธาตุ
เสร็จเรียบร้อยแล้ว มหาชนพร้อมใจกันให้ท่านเศรษฐกิจ และ
ครอบครัว ยกเลิกการเป็นผู้เฝ้าดูแลทำความสะอาดพระเจดีย์
เพื่อไม่ต้องมาลำบาก แต่ถึงกระนั้น ท่านเศรษฐกิจก็ยังเต็มใจ
ที่จะมาปิดกวาดลานพระเจดีย์ตามปกติ เพราะรู้ว่าเป็นบุญพิเศษ
ที่หาได้ยากยิ่ง

เมื่อเศรษฐกิจโลกไปแล้วได้ไปบังเกิดในเทวโลก เสวย
ทิพยสมบัติยาวนานถึง ๑ พุทธันดร ครั้นมาถึงสมัยของพระ-
สัมมาสัมพุทธเจ้าของเรา ท่านเศรษฐกิจพร้อมทั้งครอบครัวได้มา
เกิดร่วมกันอีก เพราะเคยสั่งสมบุญมาร่วมกัน ทั้งหมดมีโอกาส
ฟังธรรมจากพระพุทธรองค์ จนมีดวงตาเห็นธรรม ได้บรรลุเป็น
พระโสดาบันกันหมดทุกคน

เราจะเห็นได้ว่า บุญเท่านั้นเป็นที่พึ่งของสรรพสัตว์
ทั้งหลาย เป็นเพื่อนแท้ในทุกหนทุกแห่ง บุญจะติดตามตัวเราไป
ทุกภพทุกชาติ มหาทานบารมีที่เราได้ทุ่มเททำ จะกลั่นเป็น

คุณ คือ คน สำคัญ

๔๓๕

ดวงบุญที่สุกใสสว่าง ติดอยู่ที่ศูนย์กลางกายของเรา และจะ
คอยหล่อเลี้ยงให้เราได้ประสบความสุข และความสำเร็จในชีวิต
สมบัติทั้งหลายในเมืองมนุษย์ คือรูปสมบัติ ทรัพย์สมบัติ คุณสมบัติ
ลาภ ยศ สรรเสริญ สุข จะบังเกิดขึ้นกับเรา ด้วยอานุภาพ
แห่งบุญนี้เอง แม้ละโลกไปแล้ว ก็จักจากไปอย่างผู้มีชัยชนะ
ไปเสวยทิพยสมบัติครองความเป็นใหญ่ในเทวโลก จะสมบูรณ์
ด้วยสมบัติอันเป็นทิพย์ทุกอย่าง กระทั่งบารมีเต็มเปี่ยม นิพพาน-
สมบัติจะเกิดขึ้น สมบัติทั้งหลายย่อมเกิดขึ้นเพราะอาศัยบุญ
อย่างเดียวเท่านั้น

